

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Per quæ etiam tempora Wichmannus quidam ex aulicis, cum haberet nonnihil unde sibi male ab Imperatore timeret, profugit in Wandaliæ, gentem inquietam incitans, ut in Saxoniam faceret excursiones. Iam Parthenopolim, siue Virginopolim malis, aut Magdeburgi urbem Otto Imperator insigniuerat, quæ Wandaliæ caput esset: Iam ecclesiam erexit in honorem diui Mauritiij, cuius monasterium in expeditione, quod diximus, euersum est. Episcopum Adalbertum inibi fecit consecrari, ut populum erudiret Wandalarum, & in fide Christi pariter & Imperatoris conseruaret. Sed prauissima machinatio Wichmanni. Egressos ad pugnam Wandalos Imperator excepit, & fortiter repulit versus in fugam, cum multi corruissent. Nec longè post Wichmannus ille desertor cum inter Wandalos ageret, cepit tædere populum incentoris. Inuentus est qui perurgam auferret de medio in gratiam Imperatoris: & paruerunt in reliquum dictis imperatisque.

CAPVT XV.

EXiit causa qua iterum Imperator in Italiam vocaretur: nam Leone VIII. subuerso, Romani statim post Imperatoris abscessum, artibus solitis, quos oderunt, de medio tollunt: Iohannem XIII. Pontificem simili odio insectantur: Captum enim à tyranno, quem ad hoc inuitauerant, perducunt in Campaniam. Id cum rescisset Imperator, non literis, non nuncijs agendum ratus, seipsum accinxit cum exiret cum exercitu. Hermannum antea prefectum inferioris Saxonie partium constitutum, cum illum probe omnia administrasse comprobaret, ducali insignitum honore prouexit, ut sedeat cum principibus. Hic est ille ducatus, quem usque hodie administrant duces Saxonie, ad Albim habitantes

tes deuexiore : Qui etsi ab olim latioribus terminis tenderetur, ab Henrico duce cognomento Leone ad eas angustias est perductus : quod suo tempore commemorabimus. Nouum autem principem nouis armis insigniuit, laurij coloris Leonem in albo donans, interiectis maculis per campum : quae nunc arma Luneburgensis sunt ducatus. Vnde coniectura est, eam quoque ditio- nem tum extitisse in Hermannii principatu : Nam arma quae nunc praeferruntur Saxoniae, aliam, quod dicemus infra, praeferrunt originem. Tum verò Imperator assumpto secum Ottone filio, quem superiori tempore regem Aquisgrani Germaniae iussit coronari, ad Italiam peruenit, Romamque petijt. Effusi vrbe Romani, Imperatorem quanto poterant honore inuexerant. Blandiores erant in obsequio, quos maior in Pontificem culpa constrinxit. Dissimulante omnia Imperator initio habuit, donec in stationes suas milites collocarentur. Vbi omnia ex sententia constitere, iubet acciri populum : ventilari quaestione de malè habito Pontifice. Culpati consules cum praefecto : insimulati decarchones, qui ex populo allekti decem numero, senatum egerunt. Relegati in Germaniam consules : à trabe appensi decarchones : ipse praefectus ludibrio habitus per urbem : cum flagris caderetur, missus est post consules in Germaniam exulaturus. Saraceni tum in Calabria & Salentinis erant, foci à Graecis, ut Imperatorem Ottonem deterrent, & Italiam pro suo tenerent principatu. Ottonem tum varijs in locis, multisque praelijs conflixisse, etiam Italici scriptores testantur : sed non vnam omnes asserunt causam. Alij non aduersus Saracenos duxisse Ottonem contendunt : sed in Graecos Italiae incolas, qui desponsatam Ottonis filio Nicephori Constantinopolitani Imperatoris filiam tra-

tra-

tradi à patre prohibebant : Vt cunquè fuerit : pralio illi ex quacunque causa Imperator congressus, eos fudit, ac penè omni Calabria Apuliâq; expulit. Quin insuper Constantinopolitanus populus amissarum de Italia prouinciarum iacturam in Nicephorum referens, qui sponsam filiam marito tradere noluerit, arreptis armis illum interfecit, ac Iohanni filio Imperium demandauit. Certum est autem omnium testimonio, Ottonem II. primi filium, Theophaniam Iohannis Imperatoris Constantinopolitani germanam accepisse coniugem : quam Iohannes XII. Romanus Pontifex simul cum marito in Lateranensi patriarchio coronauit : nam Otto pater, filium Ottonem, re in Saracenos Gracosq; benè gestauerum, consortem adsciuit Imperij : voluitq; Imperatorem à Romano populo, ex prisca consuetudine acclamari : Quem tum Pontifex inunctum, Imperiali diadema insigniuit : Ea q; in Ottonis II. coronati celebritate, Iohannes Pontifex Capuanâ ecclesiâ ad Pandulphi principis merita, metropolitanam constituit. Inde in Germaniam Imperatores mouerunt per Gallias.

CAPVT XVI.

Hermannus interim Germania nouus dux, cum eas teneret partes commendatas, quæ & wandalis obiacent & Albi flumini, penè omnia possedit quæ nunc tenet dux Luneburgensis, & dux inferioris Saxoniae. Extruxit autem arcem in montem, appellauitq; Luneburg : Non, vt fabulantur imperiti, ab idolo Luna, quod ibi sacrauerit Iulius Caesar, aut nescio quis alius : hoc enim fabulosum supra cõuicimus : Sed à vicino loco Lune ad riuum Elmenow, vbi nunc degunt sanctimoniales ab aliquot seculis. Sic enim accipiunt arces vocabulum, vel à loco foundationis suæ, vel ex propinquis qui nomi-